

Arrest

nr. 234 512 van 26 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 november 2015, verklaart er zich op 24 november 2015 een eerste maal vluchteling. Op 12 maart 2018 werd verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Bij 's Raads arrest nr. X van 7 september 2018 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd.

1.2. Op 7 januari 2019 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 26 november 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. Op 24 november 2015 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming. U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Labe Aw, gelegen in het district Dahne Ghorri van de provincie Baghlan. U vluchtte op uw zeventiende naar Pakistan omdat de Russen de controle hadden over uw district. U verbleef tien jaar in Karachi, waarna u naar Iran vluchtte omdat u geen documenten had. U woonde er gedurende achttien jaar in Shiraz. U trouwde in Iran met R.T. (O.V. 8168291) in 2004. Samen hebben jullie drie kinderen T.L. (18/18387), T.H. (18/18387C) en T.S.a (18/18387D). U vertrok met uw vrouw en kinderen uit Iran omdat de Iraanse autoriteiten u vroegen om te vechten in Syrië. U kwam aan in België op 11 november 2015. Na uw aankomst in België heeft uw echtgenote u verlaten en jullie wonen momenteel gescheiden.

Ter staving van uw verklaringen legde u de volgende documenten voor: het Afghaans paspoort van uw vrouw, haar Iraanse bankkaart, uw Iraanse verblijfskaart, uw huwelijksboekje, een Iraans schooldocument van uw zoon en Iraanse schooldocumenten van uw dochter. Op 12 maart 2018 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een weigeringsbeslissing genomen omdat er geen geloof werd gehecht aan uw voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Ten aanzien van uw ex-echtgenote werd dezelfde beslissing genomen. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In mei 2018 reisde u naar Frankrijk, maar u keerde reeds na enkele dagen vrijwillig naar België terug. Op 7 september 2018 werd de beslissing van het CGVS door de RvV bevestigd.

Op 25 september 2018 dienden uw drie minderjarige kinderen elk een eigen verzoek om internationale bescherming in. Op 14 maart 2019 werden hun verzoeken door het CGVS geweigerd en hun beroepen tegen deze beslissingen werden op 2 oktober 2019 door de Raad verworpen.

Op 7 januari 2019 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. Uw ex- echtgenote en uw minderjarige kinderen dienden geen nieuw verzoek in. U blijft vasthouden aan uw verklaringen over uw nationaliteit. Daarnaast haalt u aan dat u sinds ongeveer een jaar religieus gehuwd bent met F.Sa. (15/37085) en dat jullie samen een dochter hebben, met name F.A.. U zou geen contact meer hebben met uw ex-echtgenote en jullie drie gezamenlijke kinderen. Haar familie zou u vanuit Afghanistan telefonisch bedreigd hebben omdat u haar hebt verlaten. U vreest dat ze u zullen doden. Tot slot verwees u naar de slechte veiligheidssituatie in Afghanistan en het feit dat u daar niemand meer heeft en dat uw kinderen L., H. en S. daar nooit zijn geweest. Ter staving van uw verklaringen legde u op de Dienst Vreemdelingenzaken volgende documenten voor: een taskara met vertaling, een briefomslag, een foto van een Iraans huurcontract, een foto van uw Iraanse werkvergunning, een foto van uw Iraanse verblijfskaart, foto's van de verblijfskaarten van uw broer en diens gezin en foto's van uzelf en uw broer. Daarna maakte uw advocaat, meester Naweel Ahmadzadah, via e-mail een schrijven over aan het CGVS met in bijlage kopieën van de documenten die u zelf reeds voorlegde op de DVZ en een kopie van de Belgische verblijfskaart van Sa..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor, erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat u een Afghaans staatsburger bent. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de RvV bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Integendeel, u verwees uitsluitend naar uw eerdere verklaringen betreffende uw nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek, d.d. 17 oktober 2019, vraag 6 en 10). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

Dat u ondertussen religieus gehuwd bent met F.Sa., een Afghaanse vrouw, en samen met haar een dochter hebt kan aan bovenstaande niets wijzigen. Buiten een kopie van haar Belgische verblijfskaart hebt u trouwens geen bewijs voorgelegd van jullie huwelijk en uw vaderschap van het kind. Jullie dochter draagt, volgens hetgeen u verklaart, de achternaam van de moeder namelijk F.. U stelde op de DVZ weliswaar dat uw naam op de geboorteakte staat maar u legde deze niet voor, hoewel er wel gevraagd werd naar bewijzen (Verklaring volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat u momenteel niet officieel samenwoont met Sa., u bent immers ambtshalve geschrapt uit het wachtregister. Maar, wat er ook van zij, indien u een verblijfsstatus wil bekomen op basis van uw relatie met een legaal in België verblijvende vreemdelinge dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden. Dat de familie van uw exechtgenote u vanuit Afghanistan telefonisch bedreigd heeft met de dood is een loutere blote bewering. Bovendien wordt er geen geloof gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit.

De door u voorgelegde documenten kunnen evenmin iets wijzigen aan de eerdere vaststellingen. Over uw taskara verklaarde u dat een neef die in Pakistan woont naar Afghanistan zou gereisd zijn om uw taskara te 'laten opmaken'. Hij zou deze taskara hebben afgegeven aan uw nieuwe schoonvader (de vader van Sa.F.) die in het dorpje Kampirak (provincie Baghlan) woont. Laatstgenoemde zou de taskara hebben doorgegeven aan een persoon die in Oostenrijk woont en die de taskara naar u heeft opgestuurd (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 17). Uw raadsman voegde in zijn schrijven nog toe dat de door u voorgelegd beëdigde vertaling van de taskara fouten bevat. Dit laatste wijzigt echter niets aan het feit dat u deze taskara niet zelf hebt afgehaald en de bewijswaarde ervan dus zeer relatief is. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Tal van Afghaanse documenten kunnen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Aan de kopie van uw Iraans werkvergunning kan evenmin enige bewijskracht worden toegekend. Deze werd immers afgeleverd op de eerste dag van de eerste Iraanse maand (1.1.1394), een officiële feestdag in Iran (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 17). De kaart oogt trouwens hoogst amateuristisch en is slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ook van uw amayesh 9 kaart legt u slechts een kopie (vermoedelijk een foto van een geplastificeerde kleurenkopie) voor. De kopie van het huurcontract is nauwelijks leesbaar en dat de personen op de kopieën van de amayesh 13 kaarten daadwerkelijk uw broer, zijn vrouw en zijn kinderen zijn kan niet worden vastgesteld. Beeldmateriaal, zoals de voorgelegde familiefoto's, hebben evenmin een doorslaggevende bewijswaarde gezien beelden bewerkt kunnen worden. Over uw nationaliteit kan uit deze foto's hoe dan ook niets worden afgeleid. Voorts blijkt uit de op het CGVS beschikbare informatie dat corruptie alomtegenwoordig is in Iran en in alle lagen van de werking van zowel de administratie, de politie als justitie. Het aanbieden van smeergeld is bij zowel politie als justitie een normale praktijk. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran en de buurlanden, zoals Afghanistan, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Daarbij worden ook vaak pakketten aangeboden met de nodige documenten om een asielaanvraag te ondersteunen. Iran staat dan ook op de derde plaats wat betreft de landen waarvoor de meeste documentfraude werd vastgesteld bij het binnenkomen van de EU. Uit de informatie blijkt eveneens dat er wel heel veel valse Afghaanse paspoorten met valse visa voor Iran in omloop zijn, dat de Afghaanse autoriteiten ook vaak smeergeld vragen en dat er gevallen bekend zijn van Iraniërs die erin geslaagd zijn om een Afghaans paspoort te kopen om zich uit te geven voor Afghaan. In de brief van uw advocaat wordt vooral verwezen naar de slechte situatie van Afghaans

vluchtelingen in Iran. Aan uw Afghaanse nationaliteit wordt echter geen geloof gehecht. Wat betreft de aan het schrijven toegevoegde mail van uw advocaat aan M.V. van het UNHCR België met de vraag om uw verblijf in Iran en Pakistan te verifiëren, dient opgemerkt dat u tot op heden het antwoord niet hebt voorgelegd. De vraag dateert nochtans al van 26 juli 2019. In de mail wordt trouwens gesteld dat u niet beschikt over enige documenten ter staving van uw verblijf in Pakistan. Op basis waarvan uw verblijf daar zou kunnen geverifieerd worden is dan ook hoogst onduidelijk. Wat betreft de verificatie in Iran -die kennelijk zal gebeuren op basis van een kopie van uw amayesh kaart en uw Iraanse arbeidsvergunning, de beslissing van het CGVS en het arrest van de Raad- dient opgemerkt dat er geen bewijskracht kan worden toegekend aan de kopie van uw arbeidskaart noch aan de originele amayesh 10 kaart voorgelegd in het kader van uw eerste verzoek en de kopie van de amayesh 9 kaart voorgelegd tijdens uw huidige verzoek.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel "2 par. 2 en 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van "het motiveringsbeginsel", van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een schrijven van zijn raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 2).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Waar verzoeker de schending inroept van artikel “2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient opgemerkt dat artikel 2 van voormelde wet van 29 juli 1991 niet in paragrafen is onderverdeeld. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.3.2. Op 24 november 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij Afghanistan ontvluchtte omwille van de Russische aanwezigheid in zijn district en dat hij vanaf zijn zeventiende gedurende tien jaar in Pakistan woonde en vervolgens naar Iran vluchtte alwaar hij gedurende achttien jaar verbleef alvorens naar België te komen. Op 12 maart 2018 werd verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit.

Bij 's Raads arrest nr. 209 019 van 7 september 2018 werd voormelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd.

Op 7 januari 2019 dient verzoeker onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij volhardt in zijn verklaringen zoals afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Hij voegt toe dat hij intussen religieus gehuwd is met andere Afghaanse vrouw met wie hij een dochter heeft en dat de Afghaanse familie van zijn voormalige echtgenote hem telefonisch heeft bedreigd. Tevens voert hij de algemene onveilige situatie in Afghanistan aan en wijst hij erop dat hij in Afghanistan niemand heeft en dat zijn kinderen er nooit zijn geweest. Hij legt ook een aantal bijkomende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet besluit de commissaris-generaal in de bestreden beslissing tot de niet-ontvankelijk van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming omdat verzoeker geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

2.3.5. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vooreerst terecht dat verzoekers Afghaanse nationaliteit door zowel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen als de Raad ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. In zoverre verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming volhardt in zijn eerdere verklaringen betreffende zijn Afghaanse nationaliteit, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming louter volharden in en voortbouwen op verklaringen die reeds ongeloofwaardig werden bevonden ten tijde van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming de geloofwaardigheid van deze verklaringen niet kan herstellen. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen rechtsmiddelen meer kan aanwenden tegen 's Raads beoordeling in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

2.3.6. Wat betreft verzoekers (religieus) huwelijk met F.Sa. en zijn bewering met deze vrouw een dochter te hebben, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen bewijs voorlegt ter staving van dit huwelijk en/of van zijn vaderschap, alsook betreffende de beweerdde bedreigingen vanwege zijn voormalige schoonfamilie. Tevens wijst de commissaris-generaal er terecht op dat dit beweerdde huwelijk en dit beweerdde vaderschap op zich de door verzoeker voorgehouden Afghaanse nationaliteit niet kunnen aantonen:

“Dat u ondertussen religieus gehuwd bent met F.SA., een Afghaanse vrouw, en samen met haar een dochter hebt kan aan bovenstaande niets wijzigen. Buiten een kopie van haar Belgische verblijfskaart hebt u trouwens geen bewijs voorgelegd van jullie huwelijk en uw vaderschap van het kind. Jullie dochter draagt, volgens hetgeen u verklaart, de achternaam van de moeder namelijk F.. U stelde op de DVZ weliswaar dat uw naam op de geboorteakte staat maar u legde deze niet voor, hoewel er wel gevraagd werd naar bewijzen (Verklaring volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 12). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat u momenteel niet officieel samenwoont met Sa., u bent immers ambtshalve geschrapt uit het wachtregister. Maar, wat er ook van zij, indien u een verblijfsstatus wil bekomen op basis van uw relatie met een legaal in België verblijvende vreemdelinge dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden. Dat de familie van uw exechtgenote u vanuit Afghanistan telefonisch bedreigd heeft met de dood is een loutere blote bewering. Bovendien wordt er geen geloof gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn (religieus) huwelijk “wel degelijk een nieuw element vormt”, dat de familie van zijn voormalige echtgenote hem vanuit Afghanistan telefonisch heeft bedreigd met de dood en dat deze vrees nog niet werd onderzocht, komt hij niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal. Dergelijk verweer is allerminst ernstig en toont op generlei wijze aan dat verzoeker zijn beweerdde (religieus) huwelijk met F.Sa. en/of zijn vaderschap wél zou hebben aangetoond, laat staan dat hieruit wel degelijk zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit zou kunnen blijken. Evenmin toont verzoeker *in concreto* aan dat zijn bewering dat zijn voormalige schoonfamilie hem vanuit Afghanistan telefonisch met de dood zou bedreigen, niet enkel een blote bewering is. Wat betreft de in het verzoekschrift opgenomen informatie inzake bloed- en eerwraak (p. 8-11), dient erop gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen en dat een verwijzing naar dergelijke algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet kan volstaan. Waar verzoeker opmerkt dat in de bestreden beslissing de Afghaanse nationaliteit van F.Sa. niet wordt betwist, dient erop gewezen dat dit element op zich evenmin volstaat teneinde de door verzoeker voorgehouden Afghaanse nationaliteit alsnog *in concreto* aannemelijk te maken, temeer het geenszins vaststaat dat verzoeker werkelijk met deze vrouw (religieus) is gehuwd en er een dochter mee zou hebben. Zelfs indien zou worden aangenomen dat F.Sa. de Afghaanse nationaliteit heeft, toont dit element op zich dan ook geenszins alsnog *in concreto* aan dat ook verzoeker deze nationaliteit zou hebben. Met betrekking tot de opmerking in onderhavig verzoekschrift dat noch verzoeker, noch F.Sa. werden gehoord over hun (religieus) huwelijk en dat hierover nochtans verschillende vragen kunnen worden gesteld (zoals: “hoe hebben ze elkaar ontmoet; op welke wijze zijn ze religieus gehuwd; zijn er bepaalde Afghaanse tradities toegepast; wat vinden de familieleden van mevrouw F. hiervan?”), dient erop gewezen dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming opnieuw uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Bovendien laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten wat zijn antwoorden zouden zijn op de door hem voorgestelde vragen alsook op welke wijze deze antwoorden alsnog een ander licht zouden kunnen werpen op de beoordeling van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, meer bepaald de ongeloofwaardigheid van de door hem voorgehouden Afghaanse nationaliteit. Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Als zodanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.3.7. Met betrekking tot de door verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze documenten evenmin van aard zijn om alsnog de door verzoeker voorgehouden Afghaanse nationaliteit aan te tonen:

"De door u voorgelegde documenten kunnen evenmin iets wijzigen aan de eerdere vaststellingen. Over uw taskara verklaarde u dat een neef die in Pakistan woont naar Afghanistan zou gereisd zijn om uw taskara te 'laten opmaken'. Hij zou deze taskara hebben afgegeven aan uw nieuwe schoonvader (de vader van Sa.F.) die in het dorpje Kampirak (provincie Baghlan) woont. Laatstgenoemde zou de taskara hebben doorgegeven aan een persoon die in Oostenrijk woont en die de taskara naar u heeft opgestuurd (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 17). Uw raadsman voegde in zijn schrijven nog toe dat de door u voorgelegd beëdigde vertaling van de taskara fouten bevat. Dit laatste wijzigt echter niets aan het feit dat u deze taskara niet zelf hebt afgehaald en de bewijswaarde ervan dus zeer relatief is. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Tal van Afgaanse documenten kunnen zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Aan de kopie van uw Iraans werkvergunning kan evenmin enige bewijskracht worden toegekend. Deze werd immers afgeleverd op de eerste dag van de eerste Iraanse maand (1.1.1394), een officiële feestdag in Iran (Verklaring Volgend Verzoek dd. 17 oktober 2019, vraag 17). De kaart oogt trouwens hoogst amateuristisch en is slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Ook van uw amayesh 9 kaart legt u slechts een kopie (vermoedelijk een foto van een geplastificeerde kleurenkopie) voor. De kopie van het huurcontract is nauwelijks leesbaar en dat de personen op de kopieën van de amayesh 13 kaarten daadwerkelijk uw broer, zijn vrouw en zijn kinderen zijn kan niet worden vastgesteld. Beeldmateriaal, zoals de voorgelegde familiefoto's, hebben evenmin een doorslaggevende bewijswaarde gezien beelden bewerkt kunnen worden. Over uw nationaliteit kan uit deze foto's hoe dan ook niets worden afgeleid. Voorts blijkt uit de op het CGVS beschikbare informatie dat corruptie alomtegenwoordig is in Iran en in alle lagen van de werking van zowel de administratie, de politie als justitie. Het aanbieden van smeergeld is bij zowel politie als justitie een normale praktijk. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran en de buurlanden, zoals Afghanistan, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Daarbij worden ook vaak pakketten aangeboden met de nodige documenten om een asielaanvraag te ondersteunen. Iran staat dan ook op de derde plaats wat betreft de landen waarvoor de meeste documentfraude werd vastgesteld bij het binnenkomen van de EU. Uit de informatie blijkt eveneens dat er wel heel veel valse Afgaanse paspoorten met valse visa voor Iran in omloop zijn, dat de Afgaanse autoriteiten ook vaak smeergeld vragen en dat er gevallen bekend zijn van Iraniërs die erin geslaagd zijn om een Afgaans paspoort te kopen om zich uit te geven voor Afgaan. In de brief van uw advocaat wordt vooral verwezen naar de slechte situatie van Afgaans vluchtelingen in Iran. Aan uw Afgaanse nationaliteit wordt echter geen geloof gehecht. Wat betreft de aan het schrijven toegevoegde mail van uw advocaat aan M.V. van het UNHCR België met de vraag om uw verblijf in Iran en Pakistan te verifiëren, dient opgemerkt dat u tot op heden het antwoord niet hebt voorgelegd. De vraag dateert nochtans al van 26 juli 2019. In de mail wordt trouwens gesteld dat u niet beschikt over enige documenten ter staving van uw verblijf in Pakistan. Op basis waarvan uw verblijf daar zou kunnen geverifieerd worden is dan ook hoogst onduidelijk. Wat betreft de verificatie in Iran -die kennelijk zal gebeuren op basis van een kopie van uw amayesh kaart en uw Iraanse arbeidsvergunning, de beslissing van het CGVS en het arrest van de Raad- dient opgemerkt dat er geen bewijskracht kan worden toegekend aan de kopie van uw arbeidskaart noch aan de originele amayesh 10 kaart voorgelegd in het kader van uw eerste verzoek en de kopie van de amayesh 9 kaart voorgelegd tijdens uw huidige verzoek."

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat er in het administratief dossier geen informatie werd gevoegd met betrekking tot de mogelijkheid om in Afghanistan een taskara te laten opmaken via een derde, dient erop gewezen dat de bewijslast in het vreemdelingencontentieux in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming ligt. Het komt dan ook aan verzoeker toe om alle relevante informatie voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te brengen. Het komt niet aan de asielinstanties toe om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Aangezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van hoge graad van corruptie valse, Afgaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde van Afgaanse documenten danig relativeert, vormt het feit dat de voorgelegde taskara niet door verzoeker zelf maar door in Pakistan verblijvende neef zou zijn aangevraagd en via verschillende personen naar verzoeker in België zou zijn gestuurd wel degelijk een element dat de bewijswaarde van deze taskara ondermijnt. Waar verzoeker verder aanvoert dat de commissaris-generaal hem over de voorgelegde kopie van het huurcontract en over de levensomstandigheden van zijn broer in Iran had kunnen horen en informatie

van verzoeker had kunnen bekomen, dient er nogmaals op gewezen dat geen enkele rechtsregel de commissaris-generaal ertoe verplicht om verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming opnieuw uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker nalaat *in concreto* uiteen te zetten welke informatie hij over de kopie van dit huurcontract en/of over de levensomstandigheden van zijn beweerde broer en diens gezin in Iran nog zou hebben willen verschaffen. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Wat betreft de opmerking dat zijn broer in Iran wel degelijk verzoekers Afghaanse nationaliteit zou kunnen aantonen, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat de voorgelegde kopieën van 'amayesh 13'-kaarten geenszins kunnen aantonen dat de hierin vermelde personen daadwerkelijk verzoekers familieleden betreffen. Dit klemmt des te meer daar uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie in Iran valse, Iraanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, onder meer documenten met betrekking tot Afghaanse vluchtelingen in Iran, hetgeen de bewijswaarde van deze documenten danig relativeert.

Waar verzoeker aanvoert dat het de taak is van de commissaris-generaal om verzoekers verblijf in Pakistan en Iran bij UNHCR te verifiëren, kan hij evenmin worden bijgetreden. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor "gedeelde bewijslast", maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten.

Waar verzoeker nog verwijst naar en citeert uit rechtspraak van de Raad, dient herhaald dat de precedenterwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit een nota van UNHCR betreffende de bewijsvoering in asieltaken, dient erop gewezen dat dit geenszins afdwingbare rechtsregels betreffen en dat dit voor het overige louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op de persoon van verzoeker en die dan ook niet kan volstaan teneinde *in concreto* een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing.

Het opnieuw bijbrengen van het schrijven van verzoekers raadsman aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen middels onderhavig verzoekschrift (stuk 2) werpt geen ander licht op de beoordeling ervan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

Als zodanig blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind.

2.3.8. Aangezien, gelet op het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afghaanse nationaliteit, kan hij niet worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

"Het is voor verzoeker een raadsel waarom de verwerende partij een standaardonderzoek heeft gevoerd in plaats van een specifiek onderzoek naar de actuele levensomstandigheden van verzoeker met zijn nieuwe vrouw in België en diens broer in Iran.

De verwerende partij houdt ten onrechte geen rekening met de kwetsbaarheid van verzoeker. Gezien het feit een zeer groot en belangrijk deel van zijn leven in Iran heeft doorgebracht, rekening houdend met de verblijfsomstandigheden voor de Afghaanse vluchtelingen in Iran, diende de verwerende partij in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit van verzoeker zich soepeler stellen en verzoeker de mogelijkheid te geven om ook middels bijkomende verklaringen diens nationaliteit aan te tonen. De verwerende partij dient immers ook een onderzoek à décharge uit te voeren, niettegenstaande de beslissing betreffende het eerste verzoek om internationale bescherming."

Dit klemmt des te meer daar verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat en/of op welke wijze hij in het kader van zijn eerste en/of onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet of

onvoldoende de kans zou hebben gekregen om zijn voorgehouden Afghaanse nationaliteit en zijn beweerde (religieus) huwelijk met F.Sa. aan de hand van zijn verklaringen aannemelijk te maken.

2.3.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoeker in het kader van onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER